

Přílohy

Příloha A: Rozhovory

Ukázka transkripce klíčových částí prvních dvou výzkumných otázek z rozhovoru s lektorem dalšího vzdělávání.

Pseudonym respondenta: Květoslava

Datum realizace rozhovoru: 8. 12. 2020

Délka celého rozhovoru: 24 minut

Tazatel: „*Jakým způsobem postupujete při tvorbě vzdělávacího kurzu?*“

Květoslava: „Ke každému kurzu přistupuji samostatně. Každý kurz připravuji samostatně. Je to velice důležité ke každému takto přistupovat a zpracovávat. Protože pro mě to pak ani není stereotyp, nedělám pořád to stejné dokola, ale vždy něco nového. Abych neodbíhala...Vždy se zaměřím na téma a osnovu kurzu, kterou dostanu od zadavatele. Podrobně si nastuduju, jaké informace mi poskytl, jak moc podrobně je kurz zadán...Také mě zajímá cílová skupina, protože jinak bude vypadat kurz, i když má stejné téma, pro zaměstnance, nezaměstnané, pro maminky na mateřské dovolené nebo osoby 50+. No, tak k tomu tedy přistupuji, žádné specifické pravidelné kroky nedodržuji, nemám ani pevně stanovenou nějakou osnovu, to ne. Já ráda tvořím vždy něco nového, vylepšeného, ozvláštněného@.“

Tazatel: „*Jak vnímáte jednotlivé fáze tvorby vzdělávacího kurzu?*“

Květoslava: „Hmm, to je zajímavá otázka. To se musím zamyslet. No, určitě to vnímám tak, že je důležitá rozhodně cílová skupina, ta ovlivňuje vlastně celý kurz. Takže se snažím vycházet z jejich individuálních vlastností a požadavků. To je určitě to nejdůležitější. Vždy je potřeba program zpracovat tak, aby každý z účastníků měl možnost tematiku pochopit. Jiným způsobem budu komunikovat s lidmi, kteří jsou zaměstnaní, jinak s lidmi, kteří jsou bez práce, jinak s chlapci z výchovného ústavu, jinak se seniory v domově důchodů, jinak s lidmi se základním vzděláním a jinak s lidmi s vyšším vzděláním. Abych to shrnula

a nezamotala se do toho@. Je nutné si uvědomit, jakou cílovou skupinu před sebou budu mít...to vnímám jako zásadní.“

Doplňující otázka

Tazatel: *„Rozlišujete fáze, které vnímáte jako obtížné nebo ty, které jsou pro Vás nejvíce zajímavé?“*

Květoslava: „Nejnáročnější asi nevím...#Určitě je náročné, aby kurz měl nějakou odbornou odpovídající úroveň. K jednotlivým tématům si vyhledávám odbornou literaturu. @Mám už slušně vybavenou knihovnu@. Ale naopak mě napadá, co je pro mě takové, jak bych řekla, nejsnazší? Nejlehčí z mého pohledu lektora vnímám závěr kurzu. Zpravidla zadávám účastníkům praktická cvičení a rozvíjím diskusi, která jim umožní vyměnit si zkušenosti nebo úhel pohledu. Hodina je tak v jejich režii a já jsem pouze pozorovatel či usměrňovatel, nikoliv aktivní činitel. Jo, to si užívám@. Po tom, co celý kurz více méně vedu a hodně v teoretických částech vykládám, tak si na konci vždy odpočinu nejen já, ale i moje hlasivky. No, a ještě ta zajímavá fáze, jak jste se ptala...Tak to jsou určitě části, kdy se společně s účastníkama bavíme. Snažím se své účastníky do výuky vtáhnout. @Takže Komenského „Škola hrou“ využívám ve svých výukových programech@. Je to tedy pro mě nejen ozvláštnění výuky, ale je to také zábava. Takže nějaké pracovní listy, úkoly nebo hry.“